

Gözler Ele Verir

– Mecaz Adam · 15 Aralık 2015

Bana bir kitap kadar yasaktın.
Sana dokunmam için bile resmiyet gerekiyordu.
Gayri meşru bir şekilde kaçtın.
Oysa beni sevmen gerekiyordu.
Şimdi kızlar yıldızlar kadar kalabalık.
İğne atsam düşmeyecek.
Ama ben onlarla yüzgöz olamıyorum.
Güzel havalarda sokağa atıyorum kendimi.
Hangi sokaktan geçsem göz kırpmıyor,
Utangaç bakışlı güneş.
Biliyorum ona da dokunamam.
Onunla da tıpkı sende olduğu gibi.
Uzaktan seviyoruz birbirimizi.
Yüz vermeyince batıyor.
Ufacık bir umutla yeniden doğuyor.
Ya o da uzaklaşırsa benden.
O zaman yalnızca ben değil,
Tüm âşıklar ölür...

Seni içimde öldürdüğüm vakit.
Küllerinden başka bir aşk doğdu.
Onlarda çok kalmadılar zaten.
Senden doğanlarda sana çekmiş.
Anasına bak kızından kaç!
Artık hiçbir aşka kapılarımı açmıyorum.
Küllerini denize döktüm senin.
Gözyaşlarım kuruyana denk orada kalacaksın.
Senin bu aşka inancın yoktu.
O yüzden döktüm küllerini denize.
Şimdi bana cennet dahi sunsan.
Senin sözlerine inanıldığı bir yerde.
Ateistim...

Beni sen bu hale getirdin.
Şikâyetçi olma halimden.

Biliyorum artık kitaplarda yasak değil.
Dokunabiliyorum doyasıya.
Ama bir zamandan sonra sıkıyor insanı.
Hiçbir resmi belgede geçmiyor parmak izlerim.
Zaten gönlümü karantinaya aldılar.
Ben dahi kimse yaklaşmıyor.
Çıkan aşk raporunda;
Koca bir kalabalığın içinde.
Yalnızca bir parmak izi var.
O nerde diye soruyorlar.
Sen cevap ver.
Eđer ağlarsam,
Küllerin dökülür gözlerimden.
Hayır, ağlamamam gerekiyor.
Kusura bakma ele verdi seni gözlerim.
Nasıl da unutmuş gözler yalan söylemezdi öyle değil mi?